

Charles Studd

Misionár - priekopník

Text: Roy Harrison

Ilustrácie: Tim Shirey

PROSÍM, PAMÄTAJTE!

Názorné pomôcky pre tieto série lekcí môžu byť zakúpené vo väčšine úradov Detskej misie a cez online obchod Detskej misie. Pre zoznam úradov Detskej misie a online obchodov v Európe navštívte stránku www.teachkids.eu/sk a kliknite “Kontakty”.

Copyright © 1994 European Child Evangelism Fellowship®

Translation © 1996 European Child Evangelism Fellowship®

Všetky práva vyhradené. (Použitie s povolením). Materiály môžu byť rozmnožované pre osobné, neziskové a neobchodné použitie. Navštívte www.teachkids.eu/sk pre viac podrobností k povoleniu.

Vydala © Detská misia, Legionárska 4, 811 07 Bratislava 1, Slovensko Tel./fax: 02/5556 9378

Predslov

Charles Studd sa úplne odovzdal Pánu Ježišovi. Preňho sa vzdal domova, majetku, pohodlia i rodiny. Svoj život zasvätil evanjelizácii neveriacich. Ňou oslavoval Pána Boha. Ako každý človek, aj on mal svoje slabosti. Horlivou láskou k Pánovi ak neveriacim blížnym však šiel príkladom.

Tento príbeh o Charlesovi Studdovi - misionárovi som napísal, aby som veriace deti po celom svete povzbudil svedčiť o Kristovi a spoznávať Božiu vôľu v prípade, že by sa chceli stať misionármi. Toto povolanie je dnes mimoriadne potrebné, veď na svete žije oveľa viac ľudí, ktorí nepočuli o Bohu, než kedykoľvek predtým.

"Ajhľa, hovorím vám, pozdvihnite oči na polia a hľadajte, že sa zabeleli k žatve." J 4, 35

Pramene

Grubb, Norman: C.T. Studd, Cricketer and Pioneer. /Ch.T. Studd, hráč kriketu a misionár - priekopník/ Lutterworth Press.

Vincent, Eileen: C.T. Studd a Priscilla. Kingsway Publications a WEC Publications.

Julian, Edmund - Scott, Christopher: C.T. Studd, Cricketer and Missionary. /Ch.T. Studd, hráč kriketu a misionár/ WEC Publication.

Booth, Phil and Miriam - Caldwell, Bill: Well played, sir. /Dobre zahrané, pane./ Nahrávky na magnetofónovej kazete Worldwide Evangelization for Christ.

Dôležité roky zo života Ch.T. Studda

- 1860** narodil sa vo Wiltshire v Anglicku
- 1876** znovuzrodil sa svedectvom pána Whetherbyho
- 1885** odchod do Číny
- 1888** oženil sa s Priscillou Stewart
- 1894** návrat do Anglicka
- 1900 - 1906** kazateľ v Otacamund v Indii
- 1910** práca v Strednej Afrike
- 1913** rozbieha prácu WEC /Evanjelizácia pre svet/ v Afrike
- 1917** posledný návrat do Afriky
- 1931** zomrel v Kongu

1. ČASŤ - ŽIVOT PRE KRISTA

Úvod

Predstav si, že študuješ na najznámejšej strednej škole v Anglicku - v Etone. Vždy patrila medzi najlepšie školy pre deti bohatých rodičov. Najväčšou ct'ou pre žiaka v Etone bolo, ak ho vybrali do kriketového mužstva.

Obrázok I-1

Kriket sa hrá vonku. Hráč sa snaží zasiahnuť palicou loptičku a dostať ju z dosahu spoluhráčov. Takto získa čas na to, aby prebehol medzi dvoma brámkami. Skóre pre mužstvo sa zvyšuje vtedy, ak hráč, ktorý vyhodil loptičku, trafi bránku, alebo ak niekto z mužstva trafi do bránky, zatiaľ čo začínajúci hráč beží. Dosiahnuť 50 "behov" znamená mať veľmi dobré skóre. V histórii etonského kriketového klubu sa to podarilo iba trom hráčom: Kynastonovi, Georgovi a Charlesovi Studdovcom. Stalo sa tak v roku 1877: porazili svojho najväčšieho súpera - Harrow Winchester. Najstarší z bratov, Kyaston skóroval 52-krát, George 54-krát a najmladší Charles 53-krát. Vieš si predstaviť, aký to bol vzrušujúci zápas?!

Obrázok I-2

V tom istom roku istý priateľ pozval otca bratov Studdovcov, aby prišiel počúvať jedného amerického kazateľa D. J. Moodyho. Kázal veľmi jednoducho: "Zamenil si Pána Boha za iné veci? Chceš žiť život podľa seba? Pán Boh je svätý a preto musí potrestať každý hriech. Ježiš Kristus, Boží Syn, vyniesol hriechy na kríž. Zomrel za nás. Potom vstal z mŕtvych. Musíš Ho poprosiť, aby ťa zachránil. Zveríš sa Mu?" Pán Studd pochopil, že Pán Moody hovorí pravdu. Na druhý večer si ho prišiel vypočuť znovu. Počas jedného z ďalších stretnutí uveril, že ho Kristus zachránil z hriechov. Povedal o Pánu Ježišovi aj svojim priateľom a pozval ich, aby si pána Moodyho prišli vypočuť. Pozval aj svojich troch synov. Tí však necítili, že by Pána Ježiša potrebovali.

Pamätáš si na tú chvíľu, keď si prijal Pána Ježiša do srdiečka? Zveril si sa mu ako pán Studd. Aj ty sa chceš o dobrú zvesť podeliť s ostatnými ľuďmi? Zrejme si už zistil, že niektorí z nich ťa počúvajú, ale niektorí nie. To ťa však nesmie odradiť. Ani pre pána Studda to nebolo jednoduché.

Obrázok I-3

Uplynul rok. Chlapci pricestovali domov na prázdniny. Otec si každý týždeň niekoho pozval domov, aby kázal na nedeľných bohoslužbách. Jedno sobotné ráno nachystali chlapci na host'a pascu. Pozvali otca a pána Whetherbyho, aby si s nimi šli zajazdiť na koňoch. Dozvedeli sa totiž, že ich host' nejazdí veľmi dobre. Cválali za otcom a kazateľom. Náhle zrýchlili a oboch mužov predbehli. Tí len ťažko ovládli svoje kone. Pán Whetherby si však udržal náskok. Tak to urobili niekoľkokrát po sebe. Otec Studd im však nemohol na to nič povedať, lebo on sám sa ledva zdržal smiechu.

Nebolo pekné, že si chlapci vystrelili z muža, ktorý k nim prišiel kázať Božie slovo. Už si sa niekedy zachoval ako oni? Možno si vyrušoval na náboženstve, alebo si robil žarty z učiteľa. Nie je to správne. Ľudia, ktorí kážu evanjelium nám prišli pomôcť. Prinášajú tú najdôležitejšiu správu zo všetkých - o tom, ako môžeme byť zachránení od hriechov.

Obrázok I-4

Žart chlapcov kazateľa neznechutil. Ešte v ten istý deň sa s každým z nich porozprával o Pánu Ježišovi. Zastavil aj Charlesa, ktorý šiel hrať kriket a spýtal sa ho: "Si kresťan?" Charles odpovedal: "Nie som tým, koho voláte kresťanom. V Ježiša Krista verím od malička a verím tiež v cirkev."

Pán Wetherby zacitoval: *"Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho."* J 3, 16

"Veríš, že Ježiš Kristus zomrel aj za teba?"

"Áno", prikývol chlapec.

"Veríš aj druhej časti verša, že tí, ktorí veria v Krista majú večný život?"

"Nie", pokrútil Charles hlavou "neverím."

Kazateľ odvetil: "Alebo ty alebo Boh klame. Myslíš si, že Pán Boh je klamár?"

"Nie." zamyslel sa Charles.

"Nechceš veriť pravde? Polovičke verša veríš a druhej polovici nie?" Charles si uvedomil, že položenú otázku musí zodpovedať.

Kazateľ pokračoval: "Večný život je dar. Ak dostaneš na Vianoce darček, čo urobíš? Poďakuješ sa. Poďakuješ sa aj Pánu Bohu za dar večného života?"

Charles Studd si kľakol a poďakoval Pánu Bohu. Poprosil Pána Ježiša, aby ho zachránil od hriechov. Hneď na to pocítil radosť a pokoj. Vedel, že od Pána Boha dostal nový, večný život.

O niekoľko dní bratia zistili, že každý z nich urobil to isté. Tento deň sa stal pre nich najdôležitejším dňom v životoch všetkých troch bratov.

Obrázok I-5

Charles miloval kriket. Veľmi dobre chytal i odbíjal. Veľa hodín to cvičil v izbe pred zrkadlom. Nefajčil, aby sa mu nezhoršil zrak. V poslednom ročníku sa stal kapitánom Etonského družstva. Po skončení školy študoval na univerzite v Cambridgi. Aj tu sa čoskoro stal najlepším hráčom a neskôr kapitánom kriketového družstva. V roku 1882 ho dokonca vymenovali za najlepšieho hráča kriketu v Anglicku. O rok neskôr odcestoval s anglickým národným mužstvom do Austrálie. Vyhrali tam sériu zápasov. V krikete sa Charles naučil odvahe, trpezlivosti i tímovej práci. Hoci bol veriaci kresťan, venoval kriketu značnú časť života. Pre Pána Boha mu zostávalo málo času. Sú pre teba niektoré veci dôležitejšie ako Pán Ježiš? Ak si kresťan, Pán Ježiš by mal zaujať prvé miesto v tvojom živote. Slúžiť Pánu Ježišovi a poslúchať príkazy Biblie je dôležitejšie než čokoľvek iné.

Obrázok I-6

Počas šiestich rokov štúdia Charles nesvedčil o Pánu Ježišovi. Poznal síce evanjelium, ale nenašiel odvahu podeliť sa oň. Mnohí veriaci sa modlili, aby našiel novú lásku ku Kristu. Na konci štúdia mu Pán Ježiš cez ťažkú chorobu brata Georga ukázal, že najdôležitejšou vecou v živote človeka je plniť Božiu vôľu. George stál na pokraji smrti, ale neprestával dôverovať Pánovi. Charles si uvedomil, že zoči voči smrti zaváži iba jedno: či život človeka patril Pánu Ježišovi. "Nezáleží na mojej sláve, bohatstve či popularite. Poznať Pána Ježiša ako osobného Spasiteľa a slúžiť Mu, je oveľa, oveľa dôležitejšie."

Opäť použite obr. I-2 (kazateľ Moody)

George sa napokon uzdravil. Charles odcestoval do Londýna, aby si tam vypočul kazateľa Moodyho. Počas kázne si uvedomil: "Nežil som pre Krista tak, ako bolo treba. Na prvé miesto som kládol kriket." Charles poprosil o odpustenie a poprosil Pána Ježiša, aby začal riadiť jeho život. Pána Ježiša postavil na prvé miesto. Začal aj svedčiť. Onedlho jeden z Charlesových priateľov prijal Pána. "Radosť, ktorú som vtedy prežil, prevýšila akékoľvek potešenie z kriketu," povedal Charles. Kriket hral aj naďalej, ale nezabúdal ani na dobrú zvesť o Pánu Ježišovi.

Obrázok I-6

Charles Studd sa musel naučiť ešte jednu vec: Pánovi sa nedá slúžiť z vlastnej sily. Treba sa stať závislým na Kristovi, nespoliehať sa na vlastné schopnosti, radu, či pomoc iných. Myslel si, že niektoré veci sa dajú robiť bez Pánovho vedenia a pomoci: napr. štúdium na univerzite. Aj na to potreboval múdrosť a silu od Pána.

Uvedomil si veľkú pravdu: "Nepatríš sebe, ale Pánu Bohu. Draho si bol vykúpený." 1K 6, 19-20

Jedného večera pokľakol v izbe a celý život bezo zvyšku odovzdal Pánovi. Modlil sa slovami piesne: "*Zober si môj život a udeľ mi pokoj, svätý Bože. Prevezmi moje hodiny, moje dni a naplň ich neprestajnou chválou.*"

V tú noc spoznal, že musí Pánu Ježišovi dôverovať ako malý chlapec, ktorý verí otcovi, že ho povedie aj na neznáme miesta. Celý život treba žiť v prostej dôvere v Pána. Vedel, že Pán Ježiš sa lepšie postará o neho. Veril, že Pán Boh mu pomôže naplniť Svoju vôľu v jeho živote. Pán Ježiš mu vliat do srdca nesmierny pokoj a radosť.

Si ochotný modliť sa: "Drahý Pane Ježiši, Tebe odovzdávam všetko, čo som, čím som chcel byť, čo mám. Zasväcujem to pre Teba a Tvoju slávu. Prosím ťa, pomôž mi dodržať môj sľub. Amen."

Zapamätaj si, že ak chceš slúžiť Pánovi, musíš tak robiť v Jeho sile. Pán Boh chce, aby sme sa Mu úplne odovzdali a dôverovali Mu.

Otázky na zopakovanie 1. časti

1. Ako sa volali bratia Studdovci?

Kynaston, George a Charles.

2. Akú hru hrali najradšej?

Kriket.

3. Čo chcel robiť Pán Studd po tom, ako uveril, že ho Pán Ježiš zachránil od hriechov?

Svedčiť o Kristovi.

4. Ako bratia uverili v Krista?

Prostredníctvom kazateľa Wetherbyho, ktorý s každým z nich hovoril.

5. Prečo Charles nežil pre Pána tak, ako by mal?

Pretože veľa času venoval kriketu.

6. Ako Pán Boh ukázal Charlesovi, čo je najdôležitejšou vecou v živote?

Chorobou brata Georga.

7. Z čoho mal Charles väčšiu radosť ako z kriketu?

Keď jeden z jeho priateľov prijal Pána Ježiša.

8. Čo sa naučil Charles?

Naučil sa byť úplne závislý na Pánovi Ježišovi.

2. ČASŤ - CHARLES POČÚVA BOŽIE VOLANIE

Úvod

Charles Studd sa stal kresťanom na Etonskej strednej škole. Veľa času venoval vtedy kriketu. Kriket sa mu stal modlou. Bol pre Charlesa dôležitejší než Pán Ježiš. K Pánu Bohu sa duchovne vrátil na univerzite pod vplyvom ťažkej choroby brata Georga. Poprosil Pána Boha o odpustenie a začal ľuďom svedčiť o Pánu Ježišovi. Onedlho zistil, že musí Pánovi odovzdať celý život bezo zvyšku. Videl, že slúžiť Bohu z vlastných síl sa nedá. Musí sa nechať viesť Bohom.

Obrázok II-1

Charles sa rozhodol, že Pánu Bohu bude slúžiť celým srdcom. Čítal si Bibliu a modlil sa. Uvedomil si, že po skončení univerzity ho Pán Boh chce použiť na to, aby šíril po svete evanjelium. Čítal si verš: "Veď čo prospeje človeku, keby získal aj celý svet a stratil by život?" Mk 8, 36

Patriť Pánu Bohu sa oplatí viac než vlastniť celé bohatstvo sveta. Rozhodol sa teda zistiť, aká je Božia vôľa pre jeho život. Krátko na to prežil, že ho Pán volá do Číny.

Možno je medzi vami chlapec alebo dievča, ktoré Pán volá k misii. Chce, aby sa venoval hlásaniu Božieho Slova. Niektorí kresťania už tak robia. Ak ťa Pán Boh volá, aby si sa stal misionárom alebo jeho pracovníkom, poďakuj Mu za to. Dôveruj Mu. Ak budeš plniť Jeho vôľu, On sa postará o všetko.

Obrázok II-2

Charles sa zúčastnil stretnutia misionárov, ktorí sa vracali do Číny. Hovorili o tom, že by veľmi potrebovali nových spolupracovníkov. V modlitbe sa Pána spýtal, čo má urobiť pre Čínu. Trápila ho iba jedna vec - mama. Žila sama, pretože otec zomrel dva roky potom, ako Charles uveril v Pána Ježiša. Vtedy si v Biblii prečítal: "Kto miluje otca alebo matku viac ako mňa, nie je ma hoden." Mk 10, 37. Pochopil, že Pán Boh chce, aby odcestoval do Číny. Chcel ho poslúchnuť. Veril, že Pán sa mu o mamu postará. Rozhodovanie nebolo jednoduché. Rodina s odchodom nesúhlasila. Charles však vedel, že Pán Boh ho volá do Číny.

Obrázok II-3

Viacerí ľudia ho presviedčali, aby zostal doma. Aj matka naliehala. Mnohí tvrdili, že by mohol v Anglicku pracovať s mladými ľuďmi. Starší brat mu vyčítal: „Robíš chybu. Viem, ako to mamu raní.“ „Nechcem ísť do Číny z vlastnej vôle. Chcem poslúchnuť Pána Boha. Spýtajme sa Ho na to,“ navrhol Charles. Bratia pokľakli a modlili sa, aby sa stala Božia vôľa.

Tej noci Charles nemohol zaspáť. Neustále premýšľal nad veršom: "Žiadaj si odo mňa a dám ti národy za dedičstvo a končiny zeme do vlastníctva." Ž 2, 8 Pochopil ho ako Božie zaslúbenie: ľudia v ďalekej Číne budú počuť evanjelium a uveria v Pána Ježiša. Charles bol presvedčený, že takto znie Božia odpoveď. Vedel, že musí poslúchnuť Božiu vôľu bez ohľadu na to, čo si myslia jeho známi a priatelia.

Nasledovať Božiu vôľu nie je vždy jednoduché. Priatelia, príbuzní, známi sa ťa budú snažiť zastaviť. Si pripravený opustiť rodinu, ktorá neporozumie Pánovmu volaniu tak, ako to urobil Charles Studd?

Obrázok II-4

Keď si bol Charles úplne istý svojím povolaním, navštívil Hudsona Taylora, riaditeľa čínskej misie. Prijali ho za misionára. Aj jeho priateľ z univerzity Stanley Smith odpovedal na Božie volanie a rozhodol sa odcestovať do Číny. O niekoľko dní sa k nim pridalo ďalších päť mladých mužov. I noviny sa zmienili o siedmich mladíkoch, ktorí sa vzdali všetkého a odišli ako misionári do Číny. Nazvali ich "cambridgskou sedmičkou". /Cambridge a Oxford sú najznámejšie univerzity vo Veľkej Británii./

Táto správa zasiahla veľa veriacich z univerzít. Mladí kresťania si kládli otázku: "Som ochotný obetovať sa pre záchranu svojich blížnych?"

Dokázal by si prijať Pánovu vôľu, ak by ti ukázal, že chce, aby si sa stal misionárom v ďalekej cudzine?

Správy o siedmich študentoch cambridgskej univerzity sa rozniesli po celej krajine. Dokonca aj kráľovná Viktória si so záujmom prečítala brožúrku o tom, ako "cambridgská sedmička" prijala Pána Ježiša a odpovedala na Božie volanie odísť do Číny.

Obrázok II-5

Charles Studd patril k neobyčajným ľuďom a v jeho živote sa odohralo veľa zaujímavého. Nemysli si, že sa to musí prihodiť aj tebe. Pán Boh ťa použije aj vtedy, ak si neštudoval na univerzite. Má prácu aj pre teba. Určite sa bude líšiť od Charlesovej.

Niekoľko profesorov z univerzity v Edinburghu poprosilo Charlesa Studda a Stanleyho Smitha, aby vystúpili na stretnutí univezitných študentov. Súhlasili. Pricestovali už dopoludnia a časť dňa strávili na

modlitbách. Vedeli, že je to veľmi dôležité. Večer sa hala zaplnila študentmi. Prišli si vypočuť známych športovcov, ktorí sa vzdali všetkého a odišli slúžiť Pánu Ježišovi do Číny. Láska mladých misionárov ku Kristovi študentov veľmi oslovila. Misionárov si predstavovali ako vážnych mužov, spievajúcich nábožné piesne a nie ako dobre vyzerajúcich mladíkov, ktorí opustili slávu, rodinu a priateľov, aby hlásali evanjelium.

V Edinburghu sa konalo ešte jedno stretnutie. Prišlo naň 3 000 študentov. Charles Studd im porozprával, ako mu Pán Ježiš zmenil život a ukázal svoju vôľu. Hovoril o láske ku Kristovi a k blížnym, ktorú dostal od Pána. Stanley Smith zvestoval dobrú zvesť o Kristovi, ktorý za nich všetkých zomrel na kríži a vstal z mŕtvych. Je živým Spasiteľom, ktorý aj dnes dokáže zmeniť ľudský život. Na konci stretnutia sa mnohí študenti rozplakali, pretože neboli spasení. Charles, Stanley a ostatní kresťania sa z toho veľmi radovali. Vysvetlili im, ako sa môžu zmeniť /teda ako prestať hrešiť a zveriť sa Pánu Ježišovi, ktorý ich zachránil./

Obrázok II-6

Na univerzitách vo veľkej Británii sa uskutočnilo viacero podobných stretnutí. Charles a Stanley využili príležitosť a hlásali evanjelium. Stretli sa s mnohými mladými ľuďmi. Mnohí z nich uverili v Pána Ježiša. Napríklad v Liverpoole poprosilo 60 študentov Pána Ježiša, aby ich zachránil od hriechov. Chceli, aby im zmenil život.

Pán Boh Charlesa a Stanleyho použil aj na to, aby oslovili kresťanov. Patril k nim kňaz F.B. Meyer. Videl, že Charlesov život je v niečom zvláštny. Na konci stretnutia sa ho spýtal, v čom spočíva tajomstvo Charlesovho života. Charles odpovedal: "Tajomstvo spočíva v tom, že všetko, čo mám, patrí Bohu." Pre Meyra to bola veľká výzva. Celú noc sa modlil a prosil Pána Boha, aby prevzal celý jeho život. Ale bola tu ešte jedna vec, ktorej sa nechcel vzdať, ktorú si chcel nechať pre seba. Napokon mu odovzdal aj to, na čom úporne trval. Odvtedy mu Pán Boh pomáhal veriť v Spasiteľa, žiť a pracovať pre Neho.

Si ochotný stať sa misionárom, keď ťa Pán povolá? Súhlasil by si opustiť rodinu, priateľov, domov? Poznáš tajomstvo života: "Všetko, čo mám, patrí Pánovi." Dovoľ Pánu Ježišovi, aby prevzal každú časť tvojho života a On ťa použije, aby si pomáhal iným ľuďom.

Obrázok II-4 /opäť "cambridgská sedmička"/

Posledné stretnutia Charlesa Studda pred odchodom do Číny sa konali v Cambridge, Oxforde a v Londýne.

Čo sa stalo v Číne s Charlesom a jeho priateľmi? Ak ťa to zaujíma, príď na naše budúce stretnutie. Porozprávam vám ďalšiu časť príbehu o Božej moci, ktorá sa prejavila v živote Charlesa Studda.

Otázky na zopakovanie 2. časti

1. Kam povolal Pán Boh Charlesa?

Za misionára do Číny.

2. Ako mu to Pán ukázal?

Na stretnutí, kde misionári hovorili o potrebe pracovníkov v Číne.

3. Kto bol proti Charlesovmu odchodu?

Rodina.

4. Čo presvedčilo Charlesa o tom, že má odísť?

Božie slovo - Mt 10, 37; Ž 2, 8.

5. Kto tvoril cambridgskú sedmičku?

Sedem študentov Cambridgskej univerzity, ktorí odpovedali na Božie volanie pracovať v Číne.

6. Doplň chýbajúce slovo z verša, ktorý Charlesa veľmi oslovil.

"Veď čo prospeje človeku, keby _____ a stratil by život?"

... získal aj celý svet ... Mk 8, 36

7. Aké tajomstvo prezradil Ch. Studd. F.B. Meyrovi?

Všetko, čo mám, patrí Bohu.

8. Vymenuj niekoľko udalostí, ktoré sa odohrali po tom, ako Charles súhlasil s odchodom do Číny.

Zachránení študenti, veriaci kresťania sa odovzdali Bohu, dozvedela sa o tom i kráľovná Viktória.

3. ČASŤ - MISIONÁRI V ČÍNE

Obrázok III-1

Pred viac ako sto rokmi /vo februári 1885/ "cambridgská sedmička" odplávala do Číny. Pán Boh ich použil aj počas cesty. Istý kapitán parníka práve cestoval do Indie. Všetci ho poznali ako klamára, opilca a podvodníka. Spočiatku si robil posmech z Biblie. Charles sa však nevzdával, hovoril s ním ďalej o radosti a pokoji, ktorý mu daroval Pán Boh. V tú noc kapitán vyznal v Charlesovej kajute svoje hriechy. Odovzdal život Kristovi a zmenil sa na nepoznanie. Ak veríš, že ti Pán Ježiš odpustil hriechy, aj tebe daruje nový život. Kapitán parníka zvestoval evanjelium ďalším členom posádky a veľa času strávil štúdiom Biblie.

Charles si uvedomil, že ako misionár musí zvestovať Pána Ježiša na ktoromkoľvek mieste. Ak si kresťan, hovoríš o Pánu Ježišovi na ulici, v škole?

Niektorí ľudia si myslia, že misionári sú bez chyby "Nemôžu predsa robiť nič zlé." To nie je pravda! Ani Charles Studd nebol dokonalý. Často bol netrpezlivý, alebo nesplnil, čo mu uložili nadriadení. Nepracovalo sa s ním ľahko. Riadil sa podľa seba a nerád sa obracal o radu či pomoc.

Pána Boha často nazýval "Bohom nemožných vecí". Všetko, čo sa dialo, dialo sa iba vďaka Spasiteľovi, ktorému Charles Studd slúžil.

Obrázok III-2

Hudson Taylor už čakal misionárov. Zakrátko si osvojili čínsky jazyk i spôsob života. Najviac sa k obyvateľom Číny mohli priblížiť vtedy, keď sa im prispôbali. Obliekali si podobné šaty. Muži teda odložili košeľe a nohavice a zvykali si na rúcha s dlhým rukávom. Dokonca si prestali strihať vlasy, aby si mohli zapletať vrkoč. Aká zmena v porovnaní so študentmi Cambridgskej univerzity! Rozišli sa do rôznych oblastí Číny. Pre Číňanov boli belosi zvláštnosťou, a preto ich pozorovali s veľkým záujmom. Zvládnuť čínštinu trvalo veľmi dlho. Charles veľmi ťažko prežíval, že sa nedokáže porozprávať s ľuďmi. Veľa času strávil sám. Venoval sa štúdiu Biblie. Vstával skoro ráno, aby si čítal Bibliu a modlil sa. Učil sa žiť každý deň podľa toho, čo hovorí Biblia. To by sa mal naučiť každý z nás. Denne by sme mali venovať chvíľu modlitbe a čítaniu Biblie.

Život v Číne nebol ľahký. Trápilo ich horúce podnebie. Spali na zemi bez matracov. Jedli predovšetkým ryžu. Veľa chodili pešo. V prostých čínskych sandáloch nohy trpeli. Vôbec ich nechránili pred ranami a otlakmi. Ale pobyt im sťažovali aj iné veci. Mnohí Číňania ich volali "cudzí diabli". Byť misionárom je niekedy veľmi ťažké.

Obrázok III - 3

Pán Boh najväčšmi požehnal Charlesa, keď mu daroval krásnu manželku. Volala sa Priscilla Stewart. Pochádzala zo severoírskeho mesta Lisburn. Pôsobila ako misionárka v Shanghai. Stretli sa, keď Charles pricestoval na návštevu k bratovi Georgovi. Priscilla sa podobne ako Charles úplne odovzdala Bohu. Pán ju použil pre veľké veci. Mali jednoduchú svadbu, bez honosných šiat. Priscilla si obliekla bielu šerpu s nápisom "Spolu v boji pre Pána Ježiša". Na záver svadobného obradu pokľakli a sľúbili Pánu Bohu: "Nikdy si nebudeme prekážať v službe Tebe."

Ako kresťan by si sa mal modliť, či máš vstúpiť do manželstva a s kým. Oženiť sa či vydať za pravého človeka je veľkým požehnaním. Naopak, je lepšie zostať slobodným, ako vstúpiť do manželstva s nesprávnou osobou.

Obrázok III - 4

Charles sa pomaly učil po čínsky. Radoval sa z toho, že sa môže zdieľať s dobrou zvesťou o Spasiteľovi. Každý Číňan, ktorý sa stal kresťanom, mal doma i u priateľov veľké problémy. Napríklad muž menom Fan. Predtým, než uveril v Pána Ježiša, patril k najhorším ľuďom v provincii. Dokonca zabil iného muža. Po svojom obrátení sa rozhodol vrátiť do mesta, kde spáchal zlo a priznať sa k nemu. Chcel sa podeliť s dobrou zvesťou. V meste ho počúvali veľké zástupy. Mestský veliteľ - mandarín - však prikázal, aby ho zbili bambusovou tyčou. Odsúdili ho na 2 000 úderov. Nepotrestali ho však za spáchané zlo, ale za to, že svedčil o Pánu Ježišovi. Previezli ho k misionárom. Starali sa oňho, až kým nevyzdravel. Znova sa rozhodol: "Musím sa vrátiť do rodného mesta a hlásať tam evanjelium. Tentoraz ho zatvorili do väzenia. Hovoril z okna cely. Počúvalo ho mnoho ľudí. Mandarín sa napokon vzdal a prepustil ho na slobodu.

V Číne sa Charles dozvedel, že po otcovi zdedil veľkú sumu peňazí. Pán ho viedol, aby urobil to, čo nedokázal bohatý mládenec z biblického podobenstva. Čo to bolo? /Spýtajte sa detí./ Peniaze daroval na pomoc kresťanskej misii. Chcel závisieť od Boha a nie od konta v anglickej banke. Pán ho požehnal a dával mu všetko, čo potreboval. Darované peniaze veľmi pomohli kresťanskej službe, napr. pri založení Moodyho biblického inštitútu v Amerike. Moodyho biblická škola pripravila mnohých misionárov. Pomenovali ju podľa D.L. Moodyho - kazateľa, ktorý vykonal veľa dobrého pre Charlesa i jeho otca.

Obrázok III -5

Hneď po svadbe odišli manželia do vnútrozemia, aby pokračovali v práci pre Pána. Dosiaľ tam misionári nepôsobili. Charles a Priscilla si zariadili jednoduchý čínsky dom - holé, na bielo natreté steny, kamenná podlaha s ohniskom a kamenné posteľe. Postavili aj jednoduchý kostolík v čínskom štýle.

Trvalo istý čas, kým si získali dôveru Číňanov. Spočiatku sa k nim správali veľmi zle. Keďže celý rok nepršalo, obvinili ich, že sú príčinou sucha. Vtrhli im do domu a snažili sa zbúrať nový kostol. Ale Pán Boh manželov požehnával. Veľa ľudí sa vďaka nim obrátilo, začali žiť pre Krista a svedčiť o ňom.

Kresťania by mali pamätať na misionárov vo svojich modlitbách. Mnohí z nich aj dnes musia čeliť podobným problémom ako manželia Studdovci v Číne. Biblia spomína, za čo sa máme modliť:

- aby sme mohli hovoriť o Spasiteľovi /Kol 4, 2-3/,
- za záchranu neveriacich /R 10, 1/,
- za to, aby bolo viac pracovníkov pre Krista /Mt 9, 38/,
- aby mali misionári dosť finančných prostriedkov pre prácu i život /F 4, 14-19/.

Obrázok III -6

Charles a Priscilla otvorili pre ľudí, závislých na ópiu, útulok. Za sedem rokov sa na "ópiové útočisko" obrátilo okolo 800 ľudí. Viacerí sa vyliečili.

Fajčenie ópia sa medzi Číňanmi veľmi rozšírilo. Každý, kto začal s ópiom, si myslel, že dokáže prestať. Postupne však potreboval drogu čoraz viac a nedokázal sa bez nej zaobísť. Zoslabol a zlenivel. Mnohí Číňania sa živili predajom drog. Keď sa niekto pokúsil prestať, veľmi ochorel, snívajú sa mu hrozné sny a začal byť zlostný a hrubý. Práca s narkomanmi bola pre oboch manželov nesmierne náročná.

Pán ich však požehnal štyrmi dcérami a chlapcom. Ten však zomrel hneď po narodení. Pán im nesľúbil život bez bolesti a trápení. Aj oni boli často chorí, dokonca neraz stáli blízko smrti. Pán ich však chránil. Posielal ľudí, ktorí im poskytli peniaze, jedlo. Prežili pravdivosť Božieho zaslúbenia: "Môj Boh však ukojí všetky vaše potreby podľa svojho bohatstva v sláve Krista Ježiša." F 4, 19

Mnohým ľuďom sa zdá, že byť misionárom je vzrušujúce dobrodružstvo. V skutočnosti je to obeť, namáhavá práca, samota a nepohodlie. My však vieme, že najlepšie a najbezpečnejšie miesto pre kresťana je tam, kde sa nachádza v súlade s Božou vôľou. Ak si kresťan, popros v modlitbe Pána Boha, či nechce, aby si sa stal misionárom a pracoval pre Neho: "Urobte všetko, čo vám povie..." J 2, 5

Otázky na zopakovanie 3. časti

1. Ako sa Charles osvedčil na lodi ako naozajstný misionár?

Svedčil ľuďom o Pánu Ježišovi, napr. kapitánovi.

2. Kde má začať prácu každý nádejný misionár?

Doma.

3. Kedy? Ako?

Hneď teraz.

Svedčiť o Pánu Ježišovi rodine a priateľom.

5. Čo robil Charles každé ráno?

Čítal si Bibliu a modlil sa.

6. Prečo každý Pánov služobník potrebuje Bibliu a modlitbu?

Aby poznal Božiu vôľu a získal silu a požehnanie pre jej naplnenie.

7. Ako trpel pre Pána muž menom Fan?

Odsúdili ho na 2 000 úderov bambusovou tyčou a väzenie.

8. Ako môžeš trpieť pre Pána ty?

Spolužiaci sa mi posmieávajú, chcú mi ublížiť, nemajú ma radi, pretože verím v Pána Ježiša.

9. Prečo sa Charles vzdal bohatstva?

Aby závisel len na Pánovi.

10. Myslíš si, že Priscilla bola pravou ženou pre Charlesa? Ak áno, prečo?

Odvzdala svoj život úplne Pánovi a Pán Boh chcel, aby sa vzali.

4. ČASŤ - NOVÉ KROKY VIERY

Obrázok IV - 1

Uplynulo desať rokov. Nastal čas navštíviť príbuzných a známych doma. Dokonca ani keď sa mali narodiť deti, neopustili svoje stanovisko vo vnútrozemí, aby nemuseli prerušiť prácu. Po desiatich rokoch ich Pán Boh viedol k tomu, aby sa vrátili domov. Na ceste k pobrežiu ich sprevádzala veľká skupina obrátených kresťanov. Ťažko sa im lúčilo s nimi.

Cestovať do Shanghaja so štyrmi malými deťmi nebolo najjednoduchšie. Časť cesty precestovali na muliciach, časť nákladnou loďou po rieke. Spali na naskladaných kartónoch. Čína bojovala s Japonskom. Mnohí Číňania si mysleli, že sú Japonci alebo ich priatelia. Kdekoľvek loď zakotvila, zhromaždil sa zástup, aby uvidel "cudzích diablov". Pán sa však postaral o to, aby sa im nič nestalo.

A potom nasledovala dlhá plavba loďou do Anglicka. Na palube hrala cestujúcim malá hudobná skupina. Studdovým dievčatám sa veľmi páčila. Na tretí deň sa zverili rodičom: "Týmto misionárom vôbec nerozumieme. Iba hrajú a vôbec nespievajú nábožné piesne, ani sa nemodlia!" Dievčatá totiž v Číne nevideli belocha, ktorý by nebol misionárom.

Obrázok IV - 2

V Anglicku sa usadili v dome starej mamy Studdovej. Charles a Priscilla boli vyčerpaní úmornou prácou, chorobami a nedostatkom kvalitného jedla. Bývanie u starej mamy sa dievčatám páčilo. Tešili sa z dobrého jedla, začali chodiť do školy a našli si nových kamarátov. Prechádzali sa po nádhernom anglickom vidieku. Všetko sa tak odlišovalo od Číny, najmä jedlo. Tam varili predovšetkým ryžu.

Keď k vám príde na prázdniny misionárska rodina, si milý a pozorný k ich deťom? Rozprávaš sa s nimi? Pre dcéry Ch. Studda priateľské privítanie v Anglicku znamenalo veľa.

Charles sa pomaly zotavoval a začal vystupovať na stretnutiach a navštevovať zbory a priateľov, ktorí sa zaňho modlili. Priscilla však bola naďalej slabá. Návrat do Číny nevyzeral nádejne. Pán pre nich pripravil niečo úplne iné. Aké nádherné je poznanie, keď vieme, že Pán Boh stojí pri nás, ak plníme jeho vôľu. Správa o "cambridgskej sedmičke" prekročila oceán. Kynaston, Charlesov starší brat odcestoval na pozvanie študentov do Ameriky. Rozhodli sa založiť hnutie dobrovoľníkov, ktorí by povzbudili veriacich v misijnej práci. Pozvali aj Charlesa. Znamenalo to, že na dlhší čas opustí rodinu a odcestuje do USA. Mal veľa cestovať a rozprávať sa so študentmi. Pán ho sprevádzal celých 18 mesiacov. Stovky študentov prijalo Krista a zasvätilo život misii.

To, že Pán Boh takto viedol Charlesa Studda, ešte neznamená, že tak isto povedie i teba. Nepokladá sa za správne, ak je misionár tak dlho odlúčený od rodiny. Dlhو cestoval, veď neboli lietadlá. Ani Priscilla to nemala ľahké. Často bola sama a chorá. Dcéry vychovávala bez manželovej pomoci. Oveľa radšej by tiež vystupovala na zhromaždeniach ako Charles. Musela sa však učiť trpezlivosti.

Obrázok IV - 3

Potom Pán zveril Charlesovi ďalšiu prácu. V rokoch 1900 - 1906 žili a pracovali v Južnej Indii. Pre Indiu sa rozhodol z dvoch dôvodov. Ako prvý, že to bola posledná vôľa jeho otca, prv ako zomrel a druhým dôvodom bola veľká túžba jeho brata Georga. Obidvaja - otec aj brat - tam mali kedysi farmy. Pravdaže, vtedy ešte nesvedčili o Pánu Ježišovi. Neskôr prežili, že niektorý z bratov by to mal napraviť a odcestovať do Indie ako misionár. Urobil tak Charles s rodinou. Do zboru, v ktorom kázal, patrilo veľa anglických dôstojníkov a vojakov. Celých šesť rokov bola rodina spolu. Pozývali mnoho ľudí do svojho domu. Otec sa mohol hrať s dievčatami. Navštívili veľa zaujímavých miest a robili spolu rôzne veci. Ich veľkou túžbou bolo, aby videli iných ľudí prichádzať ku Kristovi. Pán odpovedal na ich modlitby.

Obrázok IV - 4

Do zboru prišiel veliteľ miestnej posádky. Už 23 rokov neotvoril Bibliu. Synček ho presvedčil, aby s ním šiel do kostola: "Musíš počuť pána Studda. Rozpráva zaujímavu a jednoducho." Otec šiel raz, potom opäť a napokon Charlesovi napísal: "Každú nedeľu ma v kostole čosi viac a viac oslovovalo. Pocítil som, že sa musím rozhodnúť. Bol to tvrdý zápas medzi mnou, Pánom Bohom a diablom. Vďaka Bohu za to, že ho vyhral On." Veliteľov život sa zmenil do takej miery, že si to všimlo aj indické služobníctvo: "Čo sa stalo s ním? Vždy kričal a nadával, a teraz zrazu robí toľko pre cirkev!" Začali k nemu chodiť na modlitebné stretnutia. Vidia ľudí, že aj ty si kresťan a tvoj život sa v niečom odlišuje?

Po celý čas Charles trpel astmou. Kvôli kašľu nemohol v noci spať. Zažil však aj veľa radosti - jeho štyri dcéry v Indii uverili v Pána Ježiša. Neskôr, keď sa vrátili do Anglicka, študovali na dobrých školách. Ch. Studd o nich napísal: "Mám veľkú radosť, keď vidím svoje dievčatá na správnom mieste - na Kristovej strane. Už len preto som Spasiteľovi dlhý každú kvapku krvi v tele a citu v srdci." Pán Boh sľubuje, že ak budeme plniť Jeho vôľu, zostane pri nás a bude nám pomáhať.

Obrázok IV - 5

Pán Boh pripravoval Charlesa na najzložitejšiu úlohu. Rodina sa vrátila z Indie do Anglicka. Charles sa stretával s veriacimi po celej krajine. Jedného dňa kázal v Liverpoole. Všimol si tam oznam: "Ludožrúti potrebujú misionárov." Zasmial sa. Samozrejme nehľadali misionárov preto, aby ich zjedli. Potrebovali niekoho, kto by im kázal evanjelium. Charles sa rozhodol, že sa o tomto zvláštnom ozname musí dozvedieť niečo viac. Oznam pozýval misionárov na stretnutie. Hovorilo sa na ňom o potrebách Strednej Afriky. Pracovali tam prieskumníci, obchodníci, úradníci, ale nikto neprišiel ludožrútskym kmeňom porozprávať o Ježišovi Kristovi. Charles sa pýtal, prečo? V duchu však počul: "Prečo tam nejdeš ty?". "Lekári mi to nedovolia." Dostal odpoveď: "Ja Boh, ťa vylicím. Neveríš mi? Pôjdem s tebou a postarám sa o teba." Nemal sa už na čo vyhovoriť. Vedel, že musí ísť. Nemal však peniaze na cestu. Ako mohol on, 50-ročný, chorý muž, znášať teplé africké podnebie, choroby a problémy?

Obrázok IV - 6

Charles vedel, že má ísť. Bola to Božia vôľa. Poradil sa s priateľmi a tí sa rozhodli vytvoriť výbor, ktorý by mu pomohol. Výbor mal iba jedinú podmienku: aby lekári Charlesa vyšetrili a rozhodli, či môže alebo nemôže odcestovať. Ich odpoveď znela: "Nie." Teda aj výbor reagoval záporne. Charles na to odpovedal: "Priatelia, Boh ma povolal a ja pôjdem. Môj hrob bude ukazovať cestu mladým ľuďom."

Chcel kázať evanjelium v Afrike i za cenu smrti. V jeho práci budú pokračovať ďalší.

Možno sa vyhováraš Pánu Bohu, že Mu nemôžeš slúžiť. "Nie som dosť múdry, silný a šikovný na to, aby som sa stal misionárom.", alebo "Mám príliš veľa práce na to, aby som ešte robil niečo navyše." Alebo si myslíš, že nie si dosť dobrý pre Pána Boha? Pán ti dá silu a pomôže ti. Zaslúbil: "A hľa, ja som s vami po všetky dni." Mt 28, 20. V Biblii sa píše: "Lebo kto by si chcel zachrániť život, stratí ho. Kto však stratí svoj život pre mňa a pre evanjelium, ten si ho zachráni." Mk 8, 35

Nabudúce sa dozvieme, ako Pán Boh všetko zariadil. Spoliehaš sa na Boha, ktorý dokáže i to, čo je človeku nemožné? Urobí to, ak budeme plniť Jeho vôľu.

Otázky na zopakovanie 4. časti

1. Ako dlho pôsobil Ch. Studd v Číne?

10 rokov.

2. Ako môžu kresťania pomáhať misionárom?

Modliť sa, dávať, písať, byť k nim milí, priateľskí, privítať ich po návrate domov.

3. Čo robil Charles po návrate domov?

Zotavil sa a potom vystupoval na stretnutiach vo Veľkej Británii a v USA.

4. Kam poslal Pán Boh manželov na ďalších 6 rokov?

Do Južnej Indie.

5. Čo sa stalo po tom, ako syn veliteľa posádky presvedčil otca, aby si šiel vypočuť Ch. Studda?

Veliteľ uveril v Krista, zmenil život, začal sa modliť a poriadať biblické hodiny.

6. Čo bolo na ozname, ktorý si Charles prečítal v Liverpoole?

Ludožrúti potrebujú misionárov.

7. Prečo výbor nedovolil Charlesovi odcestovať do Afriky?

Lekárom sa nepáčilo jeho zdravotný stav.

8. Na čo sa dnes vyhovávajú kresťania, ktorí nechcú Pánovi slúžiť?

Nie som dosť múdry, silný, nemám čas, nie som dosť dobrý.

5. ČASŤ - EVANJELIUM PRE AFRIKU A SVET

Úvod

Charles Studd vedel, že Pán Boh chce, aby odcestoval do Afriky. Výbor to však odmietol: "Lekári si myslia, že nie ste zdravý." Čo mal robiť? Nemal žiadne peniaze. Bol už dosť starý. Roky pobytu v Číne a Indii jeho stav zhoršili. Nezostávalo iné ako dôverovať Pánu Bohu.

Obrázok V - 1

O tri týždne mala odplávať loď do Afriky. Charles nemal za čo kúpiť lístky. Po schôdzi výboru mu niekto podaroval 10 libier. Objednal si za ne lístok. Pán viedol niektorých ľudí k tomu, aby mu darovali potrebné peniaze. Odplával 15. 12. 1910. Cestoval sám. Bolo mu jasné, že jeho odchodom sa začína niečo veľmi dôležité - možno nový krok v hlásaní evanjelia po celom svete. Napísal list manželke a zveril jej svoje myšlienky. Povzbudzoval ju, aby dôverovala Pánovi, najmä pokiaľ ide o jej zdravie. Chcel, aby sa pripojila k nemu.

Krátko sa zastavili v Kartoume a potom sa spolu s dvoma pomocníkmi vydali na 1 400 km dlhú cestu, aby sa presvedčili, čo Afričania naozaj potrebujú. Dozvedel sa o ľuďoch na juhozápade, žijúcich v belgickom Kongu /dnešný Zair/, ktorí dosiaľ nepočuli o Pánu Ježišovi. Tam ho viedol Pán. Vrátil sa späť do Anglicka a založil novú misiu.

Obrázok V - 2

Večer pred jeho návratom do Afriky Pán ho viedol, aby povedal niečo, čo sa stalo aj mottom tejto novej misie: „Ak je Ježiš Kristus Boh a zomrel za mňa, potom nesmiem pokladať za priťažkú žiadnu obeť preňho.“

K Charlesovi sa pripojil 21-ročný mladý muž Alfred Buxton. Na ceste do Konga ich trápili záchvaty malárie, nepoznali miestny jazyk, mnohé kmene, ktoré stretávali, zabíjali belochovo. Raz nasadli do nesprávneho voza a stratili sa sprievodcovi, ktorý im niesol batožinu. Pán Boh im vnukol myšlienku, aby si kúpili jedlo za gombíky na nohaviciach. Ľudožrúti ich nechali na pokoji. Zrejme si mysleli, že sú príliš chudí na to, aby bolo z nich niečo. Po deviatich mesiacoch cestovania cez lesy a močiare dosiahli cieľ cesty - srdce Afriky. Pán ich viedol na okraj tropického pralesa. Od belgických úradov dostali kúsok zeme, na ktorom založili misijnú stanicu. Pán Boh ich predchádzal a upravoval im cestu. Chránila ich Jeho mocná ruka. Raz ráno po raňajkách pribehli Charlesovi pomocníci s krikom: "V posteli máš hada!" Charles našiel pod prikrývkou tučného zeleného hada. Jediné pohryznutie by znamenalo smrť. Ležal vedľa neho celú noc. Spomenul si na slová 91. žalmu: "Lebo Otec dá príkaz svojim anjelom, aby ťa strážili na všetkých tvojich cestách." Charles poďakoval Pánu Bohu za ochranu.

Obrázok V - 3

Pán pripravil srdcia ľudí pre evanjelium. Kamkoľvek prišli, vítali ich s otvoreným náručím. Dostali pomocníkov - nových misionárov a onedlho pokrstili prvých kresťanov. Raz za čas odchádzali hlbšie do vnútrozemia, ku kmeňom, ktoré ešte nepočuli evanjelium. Do jazyka Bangla preložili Novú zmluvu a časť Starej zmluvy. Týmto jazykom hovorilo asi 100 kmeňov celej oblasti. Čoskoro sa na území 1 000 km dlhom a 500 km širokom objavili prvé zbory. Tisíce ľudí, ktorí donedávna uctievali modly a čarovali, zmenili sa vďaka Ježišovi Kristovi.

Nebolo to ľahké. K Charlesovi sa pripojili jeho dve dcéry s manželmi. Jedna z nich pochovala v Afrike svoje prvé dieťa, ktoré tam ochorelo a zomrelo. Počas 13 rokov života, ktoré Charlesovi ešte zostali, navštívil Priscillu iba na dva týždne. Ani Priscilla sa necítila dobre. Napriek tomu doma z lôžka organizovala modlitebné centrá, pripravovala modlitebné listy a letáky. Často ich zostavila až 30 denne. Dohliadala na vydávanie misijného časopisu. Pomáhali jej aj dcéry. Boh ju posilňoval, aby mohla cestovať a hovoriť o misii. Možno nikdy nepôjdeš do cudziny, aby si bol misionárom, ale ak si kresťan, môžeš misionárom pomôcť modlitbami, darmi, listami.

Obrázok V - 4

Najväčšie problémy prežívali počas prvej svetovej vojny, pretože nemali dosť pracovníkov. Alfred Buxton, ktorý spolupracoval s Charlesom 6 rokov, sa musel vrátiť do Anglicka.

Charlesa najviac zlomilo to, že niektorí z vedúcich kresťanov sa začali opäť venovať mágii tak, ako predtým. Pán Boh však malej misijnej skupine pomohol, aby mohla v práci pokračovať. Vypočul ich modlitby a v roku 1920 poslal novú skupinu ľudí. V roku 1920 sa vrátil aj A. Buxton, aby viedol misiu.

A tak sa Charles mohol presunúť na nové územie, do Ibambi. Afričania ho volali „BWANA MUKUBWA“, čo znamená „Veľký biely náčelník“. Počúvali ho veľké zástupy ľudí, mnohí z nich uverili a dali sa pokrstiť. Pôsoobil aj v okolitých lesoch a vďaka nemu mnohí spoznali Spasiteľa. Jednu z návštev opísal takto: "Našiel som tam asi 15 000 černochovo, natlačených ako sardinky. Čupeli na páliacom poludňajšom slnku. Niektorí z nich cestovali aj 10 hodín, aby počuli Božie Slovo. Veľmi túžili po evanjeliu. Dvojhodinové stretnutie im vôbec neprekážalo. S našou pomocou si postavili trávou prikrýty prístrešok, "Boží dom", do ktorého vošlo okolo 1 250

ľudí, takže sme Bohu slúžili napriek búrkam či slnku."

Mnohí Charlesa presviedčali, aby sa vrátil domov a odpočinul si. Odmietol, pretože vedel, koľko ľudí ešte nepočulo evanjelium. V roku 1940 v srdci Afriky pôsobilo asi 40 misionárov. Oplatilo sa počúvať Božie volanie spreď 10 rokov. Bol to však iba začiatok. Pán kládol Charlesovi na srdce každú krajinu, v ktorej ešte nepočuli evanjelium.

Obrázok V - 5

Charles stále premýšľal o ľuďoch, ktorí nikdy nepočuli o Pánu Ježišovi. Napísal preto knižku a vyzval kresťanov, aby ich oslovili: "Pán Boh nám otvoril dvere do sveta. ... srdca Ázie, Afriky, skoro celého juhoamerického kontinentu sa ešte nedotklo Kristovo evanjelium. Je možné, aby Kristovi vojaci boli hluchí a nepočuli plač umierajúcich duší?" Misia začala pôsobiť v amazonských pralesoch, v strednej Ázii, v Tibete, na Blízkom východe i v západnej Afrike. Dnes v organizácii Evanjelium pre svet pracuje viac ako 4000 pracovníkov z 50 krajín sveta.

Posledné roky života strávil Charles tým, že privádzal ľudí ku Kristovi, budoval veriacich, aby žili čistým životom, odovzdaným Pánovi. Iba málo z jeho spolupracovníkov dokázalo pracovať tak tvrdo ako on. Žil v jednoduchej bambusovej chatrči. Deň začínal skoro ráno dvojhodinovou modlitbou a štúdiom Biblie. Potom zvyčajne kázal. Zhromaždenia častokrát trvali aj viac ako tri hodiny. Kládol dôraz na následnú prácu s kresťanmi. Odpovedal na listy, veľa písal jednotlivým misionárom mimo centra. Každý večer misionári mávali dvojhodinové modlitebné stretnutia. Najradšej však Charles kázal evanjelium. V nedeľu mával aj tri zhromaždenia a zvyčajne v zbore zostal ešte do pondelka až utorka. Navyše sa podujal preložiť Novú zmluvu do jazyka Kingwana. Podarilo sa mu preložiť aj knihu Žalmov a časť Prísloví. Po celý čas trpel bolesťami. Aby bolesť poľavila, lekári mu predpísali morfium. Postupne si naň privykol a stalo sa to jeho problémom. Zistil, že bez neho už nemôže byť. I dnes existujú silné lieky, s ktorými treba zaobchádzať veľmi opatrne.

Charles mal 70 rokov. Priscilla odišla k Pánovi už pred dvoma rokmi. Bol chudý a vyčerpaný. 12. 7. 1931 poslednýkrát vystúpil v Ibambi na 5-hodinovom zhromaždení. Nasledujúce 4 dni zoslabol, trpel bolesťami žľčníka a srdca.

V utorok večer odišiel k Pánovi. Jeho posledné slovo znelo: "Haleluja!" /Chváľte Pána!/"

Pochovali ho v Afrike. Kresťania a misionári sa na jeho pohrebe opäť odovzdali Pánovi. Ako Charles, ktorý Mu dal všetko - čas, peniaze, rozum, srdce i telo.

Si pripravený povedať s Charlesom Studdom: "Ak je Ježiš Kristus Boh a zomrel za mňa, nie je priveľká žiadna obeť, ktorú Mu prinesiem." Túžiš aj ty povedať: "Pane, kamkoľvek mám ísť, kdekoľvek mám pre teba pracovať, čokoľvek mám pre teba urobiť - urobím to. Áno, Pane, kamkoľvek, kedykoľvek, čokoľvek."

Otázky na zopakovanie V. časti

1. Prečo šiel Charles najprv do Konga?

Aby sa presvedčil, čo Afrika naozaj potrebuje.

2. Čo povedal pred svojím odchodom? Jeho slová sa stali mottom novej misie.

"Ak Ježiš Kristus zomrel za mňa, potom _____
Žiadna obeť preňho nie je priveľká.

3. Kto spolupracoval s Charlesom?

21-ročný mladík Alfred Buxon.

4. Ako im Pán Boh pomáhal?

Chránil ich pred kanibalmi, pred hadmi, získali pozemok na stavbu novej misijnej stanice, pripravoval ľudí na prijatie evanjelia, posielal im pomocníkov.

5. Aké mali problémy?

Dcére zomrelo v Afrike dieťa, nemohol byť s manželkou, nemali dost' pracovníkov.

6. Čo mu najviac zlomilo srdce?

Keď sa niektorí kresťania začali znova zaoberať čarami.

7. Ako organizácia Evanjelium pre svet oslovila ľudí, ktorí nepočuli o Ježišovi Kristovi?

Pracuje v nej viac ako 1 400 pracovníkov z 50 krajín.

8. Čo povedal Charles pred smrťou? *Haleluja!*